

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecători – Ion Guzun, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Sîrbu Gheorghe XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 23.11.2017 - 28.12.2017;

instanța de apel: 25.01.2018 - 08.05.2018;

instanța de recurs: 16.07.2018 - 24.10.2018.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 28 decembrie 2017, cauza fiind examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul, Gheorghe Sîrbu, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. e) Cod penal și în baza acestei legi a fost condamnat la închisoare pe un termen de 1 an cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației preparatelor medicale ce conțin substanțe narcotice pe un termen de 3 ani.

Conform dispoziției art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate inculpatului a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

A fost respinsă cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1 680 lei, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, prima instanță a constatat că, la 19.08.2017, ora 18:00, soldatul în termen, Gheorghe Sîrbu, aflându-se pe teritoriul

unității militare din cadrul Regimentului de Rachete Antiaeriene cu locația de dislocare permanentă Durlăști, de pe adresa str. Testemițianu 31, or. Durlăști, mun. Chișinău, a fost depistat de către sergentul inferior, Vlad Marin, că avea în mână o țigară de la care se simțea un miros specific. În cadrul verificării soldatului Gheorghe Sîrbu, asupra acestuia a fost depistat un pachet în care se afla o substanță vegetală de culoare verde cu miros specific, care a fost ridicată prin proces-verbal de ridicare.

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-5060 din 18.09.2017, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde prezentată la examinare într-un pachet din polimer incolor în cantitate de 31,113 gr., ridicată la 19.08.2017 prin procesul-verbal de ridicare în cadrul verificării soldatului în termen Gheorghe Sîrbu, reprezintă marijuană, care se atribuie la substanțe stupefiante.

Conform pct.7 a Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, „*Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora*”, substanța stupefiantă marijuana în cantitate de 31.113 gr. constituie proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Gheorghe Sîrbu, a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. e) din Cod penal - *circulația ilegală a drogurilor, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare, săvârșită pe teritoriul unității militare.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea sentinței în partea respingerii încasării cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care instanța de apel să dispună încasarea din contul inculpatului în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 680 lei.

În motivarea apelului declarat, procurorul a indicat că, urmare a acțiunilor lui Gheorghe Sîrbu, a fost necesară implicarea unui mecanism întreg compus din organul de urmărire penală și procuror, care au fost nevoiți să efectueze acțiuni de urmărire penală pentru a investiga faptele acestuia, toate aceste acțiuni generând cheltuieli din partea statului, care în mod normal urmau a fi puse în seama celui vinovat.

Astfel, procurorul a indicat că, instanța de fond la examinarea cererii înaintate a dat o apreciere eronată prevederilor art. 143 și art. 227 din Codul de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, a fost respins apelul declarat de către procuror ca fiind nefondat cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că, instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de către inculpatul, Gheorghe Sîrbu, iar probelor examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei,

concluziei, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a susținut poziția instanței de fond care l-a recunoscut vinovat pe inculpat de comiterea infracțiunii imputate și anume art. 217 alin. (3) lit. e) din Cod penal - *circulația ilegală a drogurilor, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare, săvârșită pe teritoriul unității militare.*

Instanța de apel a remarcat faptul că, inculpatul și-a recunoscut vina în comiterea acțiunilor descrise în actul de învinuire, cauza penală fiind examinată de către instanța de fond în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel a indicat că este corectă poziția instanței de fond cu referire la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă aplicată în privința inculpatului, fiind luate în considerație caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante răspunderii prevăzute de art. 76, 77 Cod penal, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța de apel a constatat ca întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la respingerea de a încasa din contul inculpatului, Gheorghe Sîrbu, în beneficiul statului a plății cheltuielilor judiciare în suma de 1 680 lei, or, în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2) din art. 227 Cod de procedură penală, conform cărora, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

În acest context instanța de apel a menționat că în temeiul art. 139 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care există pericol de dispariție a unor probe sau de modificare a unor situații de fapt și este necesară explicarea de urgență a unor fapte sau circumstanțe ale cauzei, procurorul, organul de urmărire penală, organul de constatare sau instanța de judecată poate folosi cunoștințele unui specialist, dispunând, la cererea părților, iar procurorul, organul de urmărire penală, organul de constatare - și din oficiu, efectuarea constatării tehnico-științifice sau medico-legale.

Astfel, în ordinea celor expuse, instanța de apel a menționat, că în cazul dat, circumstanțele speței au dictat necesitatea efectuării expertizei chimice de către un specialist/expert a obiectelor predate și ridicate de la Gheorghe Sîrbu, inclusiv dacă acestea fac parte din categoria substanțelor stupefiante, psihotrope sau precursorii acestora, și dacă da, la care categorie se atribuie și care este cantitatea substanțelor.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că prin concluzia raportului de expertiză, s-a stabilit că masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde din pachetul din

polimer incolor pe suprafață cu inscripții de culoare maro, ridicată la 19.08.2017 prin proces-verbal de ridicare în cadrul verificării soldatului, Gheorghe Sîrbu, reprezintă marijuana, care se atribuie la substanțele stupefiante, cantitatea substanței stupefiante constituie 31,113g. Hârtia de la țigară goală, de la culoare alb-oranj cu inscripția „LD”, depistată și ridicată în aceleași circumstanțe, la substanțele stupefiante, psihotrope și precursorii acestora nu se referă (f.d.34-42).

Astfel, instanța de apel a statuat că, prima instanță just a constatat că organul de urmărire penală era obligat prin lege să ordoneze efectuarea unui raport de constatare tehnico-științifică pentru a stabili categoria substanțelor stupefiante sau psihotrope, la care se referă obiectele ridicate de la Gheorghe Sîrbu, or, potrivit art. 143 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: *altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză*.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate argumentele invocate de către partea acuzării în cererea de apel referitor la faptul că, instanța de judecată a dat o interpretare eronată prevederilor legale și urma să încaseze din contul lui Gheorghe Sîrbu cheltuielile judiciare, or, efectuarea expertizei chimice date a fost dispusă în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, fiind o acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina acuzării de stat.

Mai mult decât atât, instanța de apel a menționat că cheltuielile judiciare în sumă de 1 680 lei, pretinse de acuzarea de stat că ar fi fost suportate pentru efectuarea expertizei chimice în speță, nu-și găsesc confirmarea în materialele cauzei penale date.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod penal, prin care solicită casarea deciziei în partea cheltuielilor de judecată, rejudecare cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună încasarea de la inculpat cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 1 680 lei, în beneficul statului.

În motivarea recursului, procurorul susține că instanța de apel eronat a apreciat legislația națională cu privire la cheltuielile de judecată, mai mult, hotărârea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

De asemenea, procurorul remarcă faptul că instanța de apel urma să ia în calcul modificările operate în Codul de procedură penală din 22.12.2017, care au intrat în vigoare la 09.02.2017, modificări prin care a fost exclus alin. (2) al art. 143 din Codul menționat, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cadrul urmăririi penale se fac din contul mijloacelor bugetului de stat.

Totodată, procurorul menționează că statul nu este obligat să suporte cheltuielile de acest gen, doar le achită la momentul necesar pentru a facilita

operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și a nu tergiversa procesul penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că, acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Totodată, Colegiul penal reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică hotărârea instanței de apel, care a menținut soluția primei instanțe, doar în partea în care a fost respinsă cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată.

Astfel, examinând argumentele invocate de către recurent în recurs, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 227 alin. (1) și (3), 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Reieșind din prevederile normelor sus menționate și circumstanțele cauzei, prima instanță a conchis ca cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului

și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice temei legal.

Referirea recurentului la faptul că au fost abrogate prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, nu poate fi reținută, deoarece Legea nr.316 din 22.11.2017, prin care a fost exclus alin. (2) din art. 143 Cod penal, a intrat în vigoare la 09.02.2018, pe când infracțiunea a fost comisă la 19.08.2017 și în temeiul art. 10 alin. (2) Cod penal, dispozițiile acesteia nu pot fi aplicate în privința inculpatului.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art. 394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sâli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2018, în cauza penală în privința lui *Sîrbu Gheorghe XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *14 noiembrie 2018*.

Președinte:

Elena Covalenco

Judecători:

Ion Guzun

Iurie Diaconu